

# Serbska namša z Bóžym blidom Wendischer Abendmahlsgottesdienst

## swěžeń reformacije Reformationsfest

31.10.2020, 14:00  
prjawoska cerkwja/Kirche Fehrow

*(Übersetzung/předstajenje)  
Orgel zum Eingang*

### orgelowe pśedejgraše

duchowny: We mjenju Wóšca a  
Syna a swětego Ducha.

wósada/Gemeinde:

Amen.

duchowny: Naša pomoc stoj  
we mjenju togo Kněža,

wósada/Gemeinde:

kenž njebjo a zemju  
jo wugótował.

duchowny: Kněz buž z wami

wósada/Gemeinde:

a z twójim duchom.

*Im Namen des Vaters und  
des Sohnes und des heiligen Geistes.*

*Unsere Hilfe steht  
im Namen des Herrn,*

*der Himmel und Erde  
gemacht hat.*

*Der Herr sei mit Euch  
und mit deinem Geist.*

### pówitanje wósady

*Begrüßung*

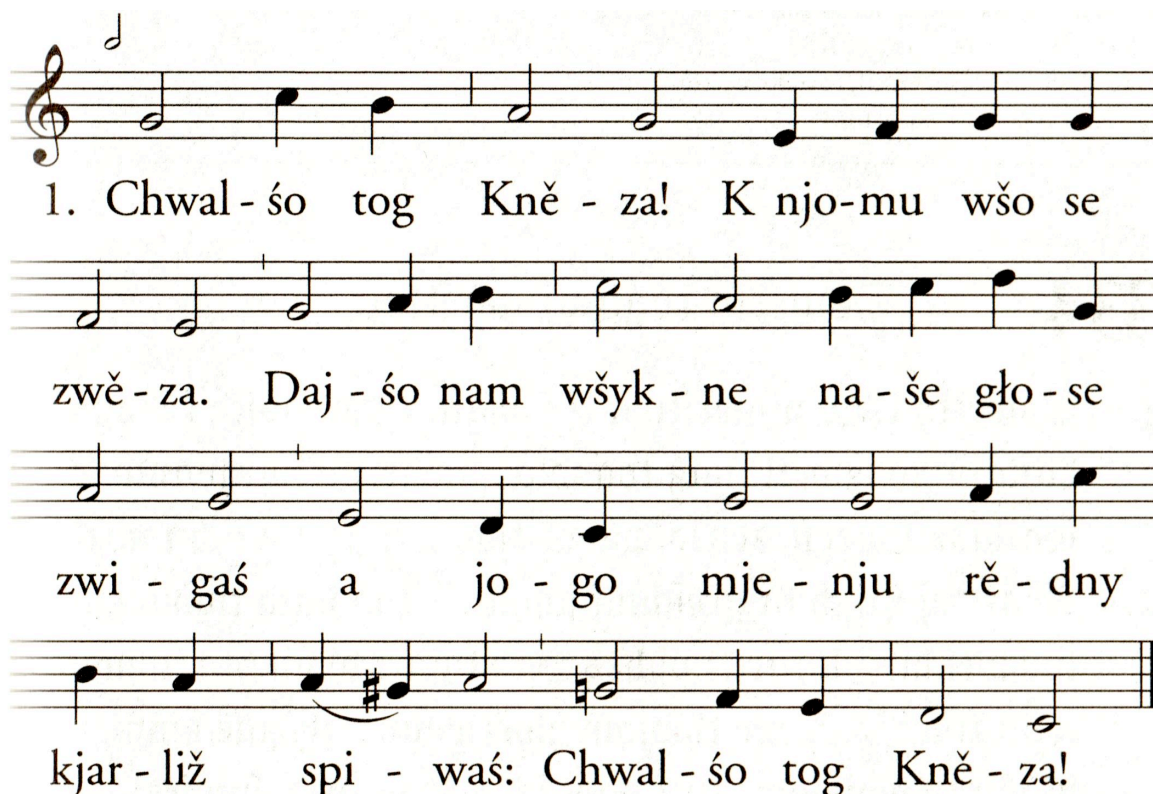
# kjarliž „Chwalśo tog Kněza“

(DK 333,1-3.8)

Lied „Lobet den Herren“

(EG 447)

śłowa: Hajdrič Głowan, 1675  
głos: Jan Krygař, 1653



1. Chwal - śo tog Kně - za! K njo-mu wśo se  
zwě - za. Daj - śo nam wśyk - ne na - še gło - se  
zwi - gaś a jo - go mje - nju rě - dny  
kjar - liž spi - waś: Chwal - śo tog Kně - za!

2. Žywjenje našo, / kótarež nam dašo, / jo wón źins w nocy zwarnował  
kak kśasnje / a něnto k wjaselu nas zbuźił jasnje. /  
Chwalśo tog Kněza!

3. Až źeń jo nowy, / żywot naš jo strowy, / cłonki a zmysły gibanje zas  
maju, / za to ja Bogu cesć a chwalbu daju. /  
Chwalśo tog Kněza!

8. Gón wólu milnje, / póśłuchat śi pilnje, / wuc ty nas wśyknych, dobre  
statki wugbaś, a źož smy śłabe, pomož ty nam stupaś. /  
Chwalśo tog Kněza!

## psalm 46

<sup>2</sup>Bog jo našo dowěrjenje a móc, pomoc we tych wjelikich nuzach, kótarež nas su zmakali.

**<sup>3</sup>Togodla njejo nam tšach, lěcrownož ten swět ku dnu šel, a se góry wesrjež mórju pódnurili.**

<sup>4</sup>Wšen teke to mórjo šwarcało a se zmušilo, a pši takej njegnaže se te góry do kopice kidnuli.

**<sup>5</sup>Glicholan dej to Bóže město chytše wjasole wóstaš ze swójimi stužońkami, zož te swěte hobydlenja togo nejhušego su.**

<sup>6</sup>Bog jo we njom nutši, togodla bužo wóno derje wóstaš, Bog pomoga jomu we casu.

**<sup>7</sup>Te tatanje se deje hužěsyš, a te kralojstwa do kopice padnuš; ta zemja dej zajš, gaž wón se dajo słyšaš.**

<sup>8</sup>Ten Kněz cebaot jo z nami, ten Jakubowy Bog jo našo hoplewanje.

**<sup>9</sup>Pójžćo how a hoglědajšo te statki togo Kněza, kótaryž take hopusćenje na zemi napórajō;**

<sup>10</sup>Kenž tym wójnam mroki stajijo pó wšom swěše; kenž samostšidła zezlamujo, kopja na kusy zbijo, a wózy z hognjom spalijo.

**<sup>11</sup>Dajšo se byš, a huznajšo, až ja Bog som. Ja cu cesć dobyš mjazy tymi tatanjami, ja cu cesć dobyš na zemi.**

<sup>12</sup>Ten Kněz cebaot jo z nami, ten Jakubowy Bog jo našo hoplewanje.

<sup>2</sup>*Gott ist unsre Zuversicht und Stärke, eine Hilfe in den großen Nöten, die uns getroffen haben.*

<sup>3</sup>*Darum fürchten wir uns nicht, wengleich die Welt unterginge und die Berge mitten ins Meer sanken,*

<sup>4</sup>*wengleich das Meer wütete und wallte und von seinem Ungestüm die Berge einfielen.*

<sup>5</sup>*Dennoch soll die Stadt Gottes fein lustig bleiben mit ihren Brunnlein, da die heiligen Wohnungen des Höchsten sind.*

<sup>6</sup>*Gott ist bei ihr drinnen, darum wird sie fest bleiben; Gott hilft ihr früh am Morgen.*

<sup>7</sup>*Die Völker müssen verzagen und die Königreiche fallen, das Erdreich muss vergehen, wenn er sich hören lässt.*

<sup>8</sup>*Der HERR Zebaoth ist mit uns, der Gott Jakobs ist unser Schutz.*

<sup>9</sup>*Kommt her und schauet die Werke des HERRN, der auf Erden solch ein Zerstören anrichtet,*

<sup>10</sup>*der den Kriegen ein Ende macht in aller Welt, der Bogen zerbricht, Spieße zerschlägt und Wagen ... verbrennt.*

<sup>11</sup>*Seid stille und erkennet, dass ich Gott bin! Ich will mich erheben unter den Völkern, ich will mich erheben auf Erden.*

<sup>12</sup>*der HERR Zebaoth ist mit uns, der Gott Jakobs ist unser Schutz.*

wósada/Gemeinde:

Cesć buži Wóscu a Synu a swětemu  
Duchu, kaž běšo wót něga, něnt a  
wobstawnje a wót nimjerstwa do  
nimjerstwa. Amen.

*Ehre sei dem Vater...*

## **kyrie a gloria**

duchowny:

Kyrie eleison.  
Christe eleison.  
Kyrie eleison.

wósada/Gemeinde:

Kněžo zmili se.  
Kriste, ty zmili se.  
Kněžo, zmil se nad nami.

duchowny:

Cesć buži Bogu we wušynje

wósada/Gemeinde:

a na zemi měr, ćłowjekam spódobanje.  
Jan Bogu we tej wušynje buž cesć za jogo gnadu,  
dla tog, až něnt a nimjernje nam njedajo pśís k padu.  
Bog spódobanje dla nas ma, až doby mět nam něnto da,  
wša grozba kónc jo wzela.

## **módlenje dnja**

*Tagesgebet*

## **lekcion na nježelu**

Rom 3,21-28

*Epistellesung*

*Röm 3,21-28*

wósada/Gemeinde:

Haleluja, haleluja, haleluja.

# kjarlič „Naš Bog jo wěsty, twardy grod“

Lied „Eine feste Burg“

(DK 205,1-3.4)

(EG 362)

śłowa: Albinus Mollerus, 1574  
głos: Mjertyn Luther, 1529

1. Naš Bog jo wě - sty, twar - dy grod, broń  
wón step - ta grěch a jo - go płod a  
do - bra, šćit nej - dro - šy; Ten sta - ry wi -  
nu - zu wót nas wro - śi.  
nik zły jo groz - nje mys - lo - ny, zła  
móc a las - ność jo jog caš - ne bro - ni -  
dło; nicht how jom nje - jo row - ny.

2. Lej, z našej mócu dermo jo, / my zgubjone smy naraz, / ten muž pak derje wójujo, / ak Bog jo zwólił za nas. / Coš wěžeś jogo mě? / Jom Kristus groni se, / kenž jo tog stowja rog / a njejo drugi Bog; / ten bužo wěśće dobyś.

3. Gab swět tež połny cartow był / a nas wšych póžrěš kšěli, / glich tšach nam njej, a wěru zrył, / ten trošt nam wobstoj ceły. / Ten wjerch tog skazenja, / kak groznje se tež ma, / glich nich nam njescyni, / wšak jo wón sužony, / jog móžo słowko póbiś.

4. Tom słowu derbje stojaś daś / a k tomu žěka njeměś; / Bog pśi nas stoj, co pomagaś, / ten swět dej dowónimjeś. / Lěc žonu, żywjenje, / lěc žiśi, cesćenje, / lěc šěto, dobytki, / lěc wšo na zebrali / raj Bóży dej nam wóstaś!

# Ewangelium

Wósada stawa.

wósada/Gemeinde:

*Die Gemeinde steht auf.*

Cesć buź śi, o Kněžo.

*Ehre sei dir, o Herre.*

## Mt 10, 26-33

<sup>26</sup>Togodla se jich njebójsó; pseto nic pókšyte njejo, co by njederbjeło wótkšyte hordowaś, daniž zatajone, co by njederbjeło huznate hordowaś.

<sup>27</sup>Což ja wam źeju we šamnosći, to powěsćo we swětle, a což wy do hucha słyšyšo, to prjatkujšo na kšyśach.

<sup>28</sup>A njebójsó se pšed tymi, kótarež to šěło husmjerše, tu dušu pak husmjerśis njamógu, bójšo se pak wjele wěcej pšed tym, kótaryž hobej šěło a dušu skazyś móžo we tej heli.

<sup>29</sup>Njepšedawatej se dwa wrobla za pjenježk? Glich wót njeju žeden na zemju njebužo padnuś bžez wašogo Wósca.

<sup>30</sup>Něto pak su tež waše włosy teje głowy wše licone.

<sup>31</sup>Togodla njebójsó se, wy sćo lěpše, nježli wjele wroblow.

<sup>32</sup>Togodla, chtož mnjo póznaś bužo pšed tymi ćowjekami, togo cu ja tež póznaś pšed mójim njebjaskim Wóscom.

<sup>33</sup>Chtož mnjo pak bužo zaprěš pšed tymi ćowjekami, togo budu ja tež zaprěš pšed mójim njebjaskim Wóscom.

wósada/Gemeinde:

Chwalba buź śi, Kristo!

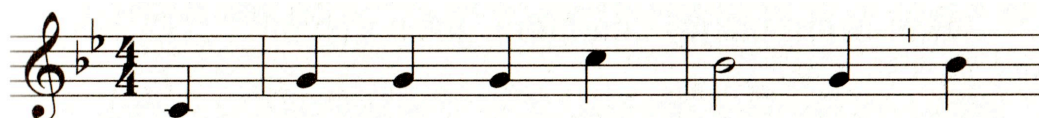
*Lob sei dir, o Christe.*

## kjarliž „Co Bog sam pši mnjo stojaś“

(DK 218, 1-3)

Lied „Ist Gott für mich,  
so trete“  
(EG 351)

slowa: Karlo Hendrich Warko, 1867  
głos: 1590



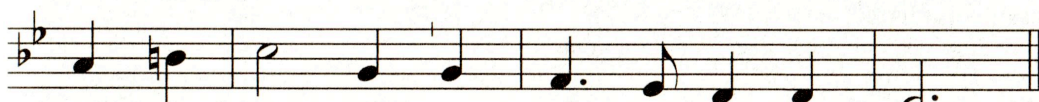
1. Co Bog sam pši mnjo sto - jaś, chto  
Njok ni - ko - go se bó - jaś, wšen



za - ta - maś mě co? Mam jog za pši - ja -  
swět mě z dro-gi źo.



še - la a ma wón lu-bo mnjo, ga swět, cart,



smjerś a he - la mě škó - źeś nja-mó - źo.

2. Něnt wěm a wěrim kšuśe / a mója chwalba jo, / až Bog, ten Kněz  
nejwuśy, / mój luby Wóśc byś co. / Wón sam stoj wěrnje pši mnjo, /  
mě ruku pódajo; / gaž tšach mě dołoj grimnjo, / wón zas mě  
pózwignjo.

3. Grunt kótaryž mě źarży, / ta kšej jo Kristusa; / gaž cart tež na  
mnjo skjarży, / Bog na njog njeśłucha. / Wšo mójo procowanje / ga  
proška gódne njej, / jan z Bogom wujadnanje / mě dajo Krista kšej.

póznaše grěchow – zapowědanje gnady

duchowny:

Bog Kněz buž z wami

wósada/Gemeinde:

a z twójim duchom.

duchowny:

Zwińšo waše wutšoby.

wósada/Gemeinde:

My je zwigamy k tom Knězu.

duchowny:

Dajšo se nam žěkowaś našomu Bogu.

wósada/Gemeinde:

Pšawje jo a dostojne.

duchowny:

Pšawje wóno jo ... spiwamy tebje a twójej njewugronjecej kšasności  
chwalobny kjarliš.

wósada/Gemeinde:

Swěty, swěty, swěty jo Bog, ten Kněz cebaot, / njebjo a zemja połnej jogo  
kšasności. / Hoziana we wušynje. / Chwalony, kenž tam pšížo we mjenju  
tog Kněza. / Hoziana we wušynje.



## **Wóscenas**

## *Vaterunser*

Wóšce nas na njebju.  
Wuswěšone buž twójo mě.  
Pšíz k nam twójo kralejstwo.  
Twója wóla se stań ako na njebju  
tak teke na zemi.  
Naš wšedny klěb daj nam žinsa.  
A wódaj nam naše winy, ako my  
wódawamy našym winikam.  
A njewjež nas do spytowanja,  
ale wumóž nas wót wšogo złego.  
Pšeto twójo jo to kralejstwo a ta  
móc a ta cesć do nimjernosći.  
Amen.

*Vater unser im Himmel.  
Geheiligt werde dein Name.  
Dein Reich komme.  
Dein Wille geschehe, wie im Himmel,  
so auf Erden.  
Unser tägliches Brot gib uns heute.  
Und vergib uns unsere Schuld, wie  
auch wir vergeben unsern Schuldigern.  
Und führe uns nicht in Versuchung,  
sondern erlöse uns von dem Bösen.  
Denn dein ist das Reich und die  
Kraft und die Herrlichkeit in Ewigkeit.  
Amen.*

### wósada/Gemeinde:

1. Kriste, jagnje Bóže, kenž ty njasoš swěta grěch / zmil se nad nami!
2. Kriste, jagnje Bóže, kenž ty njasoš swěta grěch / zmil se nad nami!
3. Kriste, jagnje Bóže, kenž ty njasoš swěta grěch / daj nam swój měr! /  
Amen.

wužělenje Bóžego blida

žěkne módlenje

## **znatecynjenja**

## *Vermeldungen*

# kjarliž „Gaž ja tu drogu njewěm“

(DK 253, 1-4)

Lied „Weiß ich den Weg  
auch nicht“

słowa: Juro Franow, 1993  
głos: John B. Dykes

1. Gaž ja tu dro-gu nje-wěm, ty wěš ju  
de-rje. To da-jo mó-ju du-šu k mě-ru pšíś.  
Pó-der-mo jo, — až noc a žeń se sta-ram  
a pó-tom hyš-ći mě-ra — nja - mam.

2. Ty wěš tu drogu a ty wěš ten cas. / Twój plan jo wužěłany, ten mě  
kaž. / Ja chwalim tebję, twóju lubosć, móc, / we kótrejž ty bžoš  
wuwjasć móju wěc.

3. Ty wěš, wótkulž te šstormy wótse duju, / zakažoš jim, to ja cuju. / Ja  
kšěł něnt cakaś sćerpnje psez twój trošt. / Ty wěš tu drogu za mnjo,  
to jo dosć.

4. Ty za mnjo troštne słowa pšecej maš, / toś kšěł za tobu kšacaś  
kuždy cas. / Ja chwalim tebję, lubosć, zmilnosć twóju; / ty rozbužiš  
mě sušu móju.

## wužognowanje

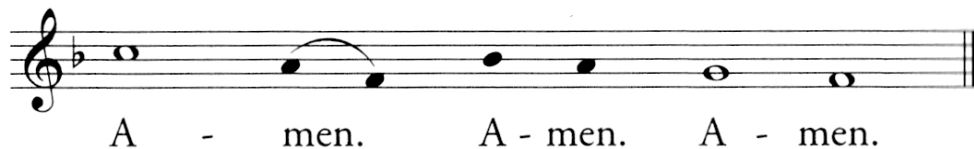
*Sendung und Segen*

duchowny:

Ten Kněz žognuj ši ...

*Der Herr segne und behüte dich...*

wósada/Gemeinde:



## dojgraše na orgelach

*Orgel zum Ausgang*

w cerkwi:

*in der Kirche:*

## kafejpiše

*Kirchenkaffee*

duchowny: farań na wuměńku Helmut Hupac

lektorka: dr. Madlena Norbergowa

orgele: kněz Frano

žišeca namša: Stefanie Krawcojc



Bibliske teksty: Biblija abo to zełe Sswète Pißmo Starego a Nowego Testamenta, do ßerfkeje rězy pcheftawjone, wot nowotki pilńe pſcheglédane a pſcheporèžane. Hala: Kanſtein 1868. [www.niedersorbisch.de](http://www.niedersorbisch.de)

Kjarliže pó: *Duchowne kjarliže*, Budyšin: Ludowe nakładnistwo Domowina 2007 (DK).

žěłowa kupka Serbska namša © 2020

